

Viure un moment

VIURE UN MOMENT

No sé si adormit pots escoltar-me,
si en el teu somni puc entrar-hi sense permís
on poder viure un moment tan màgic
que de dia impossible seria ni amb pocions d'un ser misteriós
amb bola de vidre o paraules embolicades sense sentit.
On poder pujar sobre un raig de sol
i a la velocitat de la llum viatjar fugaçment tot l'univers
fins a trobar-te prest o tard per besar-te infinitament.
On poder trepitjar, agafats els dos de les mans
potser tremolosos i amb por,
un lloc inhòspit i deshabitat fins a arribar a la cara oculta
de la lluna
i allà asseguts a un pedregar contar-nos la nostra historia,
la que ningú entendria ni pot escoltar.
Inventariem relats fantàstics
que a la nit als nens podríem narrar,
de fades, bufons, prínceps i dames
que en somnis ells farien realitat.
Cantaríem cançons, ens dedicariem poemes,
amb els ulls ens entendríem sense parlar
i desitjaríem que al despertar-nos
aquest somni el puguéssim...viure un moment, un instant.
I recordar que...
Junts de la mà passejant per la cara oculta de la lluna,
parlàvem de les nostres coses mentre em miraves fixament...

JBF

291 Persones han vist aquesta poesia

Petjades

Petjades

Petjades, les que vol deixar el que marxa
i el mar esborrarà subtilment
bellugant una neguitosa dansa,
incitada pel que t'oblida
i et prometia amor etern ,
en les embrunies miserables
o les riqueses incontrolables.

Petjades, les que un destí buscaven
i camí amb fermesa avançaven,
esquivant terratrèmols o plàcida caminada,
ulls al capdavant i mirada fixada,
buscant indefenses,
entre còdols, càrritx i cards
amagats per enganyar-te,
una càlida llum,
aquella que tot ho cura,
ho transforma i et salva.

Petjades, les que un dia fas
i mai més trepitjaràs,
les que en suor de llàgrimes lluitaves
i a poc a poc,
decebut i destrossat,
et pares i els somnis deixes morir mesclats,
entre arena aferradissa, humida i salada

O...

una empremta per sempre deixaràs
a n'aquesta esgavellada i ruïnosa terra,

també mísera i solitària,
però harmoniosa, bella i encisadora,
invasada de follets i àngels,
que et protegiran, del somni et guiaran
i de la teva petjada per sempre naixeran...
roses blanques, formoses i perfumades.

JBF

291 Persones han vist aquesta poesia